

กรรมที่ตามสนองและบุญกุศลที่ส่งผล

พันโทอรุณ บรรจง

R19008

บิดาของกระผมเสียชีวิตเมื่อกระผมยังเล็กอยู่ มารดาทำงานรับจ้างเลี้ยงชีวิตไปวัน ๆ ญาติของมารดาซึ่งบวชพระและศึกษาบาลีอยู่ที่กรุงเทพฯ ได้นำมาอุปการะให้เรียนชั้นประถม ผมอยากจะบวชเมื่อเห็นเด็กอื่นบวชสามเณร แต่ไม่ได้รับอนุญาต ทำให้ฝังใจมีศรัทธาที่จะบวช เมื่อจบชั้นประถม ๔ แล้ว ได้เข้าเรียนชั้นมัธยมต่อที่บ้านภูมิลำเนาเดิม จนจบ ม.๖ โดยอาศัยญาติให้ที่พักอาศัย แต่มารดายังทำงานรับจ้างส่งให้เรียน

เมื่อจบ ม.๖ แล้ว ได้สมัครสอบเข้าเรียนต่อนักเรียนนายสิบเหล่าทหารราบ ที่ศูนย์การทหารราบ จ.ลพบุรี เมื่อปี ๒๕๐๕ เมื่อจบแล้วไปประจำที่ค่ายเสนาณรงค์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ต่อมาในปี ๒๕๐๗ ได้สอบเข้าเรียนหลักสูตรโตดรัมที่ค่ายเอราวัณ เมื่อปี ๒๕๐๘ เพื่อเตรียมเผชิญกับภัยคุกคามที่มีการใช้กำลังติดอาวุธทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้ชีวิตต้องเหนื่อยยากลำบาก และลำบากคือต้องเลี้ยงชีวิตในการปฏิบัติงาน

เมื่อปี ๒๕๐๙ อายุครบบวช จึงขอลาอุปสมบท ๑ พรรษา ซึ่งเป็นเวลาเดียวกันกับที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ไปราชการพิเศษที่ต่างประเทศ แต่ก็ตัดสินใจเลือกอุปสมบท เพราะคิดว่าจะบวชทดแทนพระคุณของบุพการีก่อน ทำให้เพื่อนบางคน (ที่หวังดี) พุดติเตียนว่า “มันโง่ ไปเอาเงินก่อน กลับมาแล้วบวชเมื่อไหร่ก็ได้” เพื่อนคนนี้ก็

ได้รับการคัดเลือกให้ไปราชการพิเศษด้วยเช่นเดียวกัน แต่เขาได้เสียชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามรบ ก่อนเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ เมื่อเขาเดินทางไปเพียงไม่กี่เดือน

ข้าพเจ้าบวชที่วัดใกล้ ๆ บ้านนั่นเอง และโชคดีที่ได้พบกับพระรูปหนึ่งเป็นชาวมาเลเซีย ชื่อสายจิ้น ได้จำพรรษาอยู่วัดที่กระผมบวชด้วย ท่านได้ชักชวนผมและประชาชนที่ไปสวดมนต์เย็นที่วัดทุก ๆ วัน ให้นั่งสมาธิกับท่าน ทั้งที่พระองค์อื่น ๆ ไม่สนใจการนั่งสมาธิเลย เพียงแต่สวดมนต์อย่างเดียวเท่านั้น ด้วยอานิสงส์ที่ปฏิบัติธรรมตลอดพรรษา กระผมเชื่อว่าบุญนี้เองที่ทำให้ชีวิตรอดจากการเสี่ยงชีวิตในการทำงานต่าง ๆ ตลอดจนอุบัติเหตุที่เกิดจากยานพาหนะ ที่ปรากฏหลายครั้งหลายหน เช่น การไปช้อปปิ้งซื้อค็อกกีในเวลากลางวัน เดินทางขึ้นต้นด้วยรถยนต์ และต้องเดินอีกหลายกิโลเมตร แต่รถยนต์คันที่จอดให้กระผมและทหารที่ร่วมไปปฏิบัติหน้าที่ได้ขึ้นไปนั้น ได้มีรุ่นพี่มาขอเปลี่ยนไปแทน เมื่อรถคันนั้นวิ่งออกไปได้ประสพอุบัติเหตุตกสะพานจมน้ำ ทำให้ผู้ที่ขึ้นรถไปนั้นเสียชีวิตหลายคน หรือเหตุการณ์ที่ลพบุรี ผมได้ชวนภรรยาไปเที่ยวในเมืองลพบุรี ซึ่งในขณะนั้นเป็นเทศกาลสงกรานต์ด้วย เมื่อเสร็จแล้วจะเดินทางกลับจึงไปขึ้นรถเมล์ โดยกระผมอุ้มบุตรชายคนโต อายุประมาณขวบครึ่ง ภรรยาอุ้มบุตรชายคนที่ ๒ อายุได้เกือบ ๑ ขวบ มาขึ้นรถเมล์ที่หน้าปรางค์แขก เป็นจุดที่รถเมล์จะหยุดรับคนโดยสาร โดยมีป้ายจอดรถเมล์ปักอยู่ ยืนตากแดดรอรถนาน แต่รถไม่มา ประกอบกับแดดในขณะนั้นเป็นเวลาบ่าย ๆ ยังร้อนอยู่ กระผมจึงชวนภรรยาให้อุ้มบุตรคนที่สอง เดินเข้าไปขึ้นหลบแดด ห่างจากป้ายรถเมล์เข้าไปข้างอาคารร้านค้าได้เพียงไม่ถึงใจ รถเมล์วิ่งมาอย่างรวดเร็ว และปืนพุดบาทวิ่งชนป้ายรถเมล์ ตรงจุดที่กระผมและภรรยาเคยยืนอุ้มบุตรอยู่ และวิ่งเลยไปชนรถคันอื่นที่จอดไว้หลายคัน ถ้า

กระผมไม่ชวนภรรยาเลื่อนไปจากที่ตรงนั้น กระผม ภรรยา และบุตรอาจเสียชีวิต
ทั้งหมด ด้วยรถเมล์ที่คนขับกินเหล้าเมามาย

นอกจากนี้ผลจากการปฏิบัติธรรมในครั้งนี ทำให้การทำงานดีขึ้น เช่น ตอนเข้ารับราชการขณะที่เป็นนายสิบใหม่ ๆ ความคิดความอ่านน้อย ทำอะไรไม่เป็น คิดไม่เป็น คิดไม่ออก ทำให้การทำงานได้ผลน้อย หลังจากบวชและนั่งสมาธิต่อเนื่องมาเรื่อยถึงแม้จะสึกจากพระมาอยู่ลพบุรีแล้วก็ตามจนถึงปี ๒๕๑๖ จึงได้รับการเลื่อนยศเป็นจ่าสิบโท และเป็นจ่าสิบเอกในปีต่อมา การปฏิบัติงานทั้งในสนามและงานธุรการทั่วไปดีขึ้นตามลำดับ จนบางครั้งได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาให้ทำงานระดับชาติของ จ.ลพบุรี

ส่วนการปฏิบัติงานการปราบปรามในสนามยังคงปฏิบัติทุกปี ในช่วงฤดูหนาวจนถึงฤดูร้อนในหลายพื้นที่ แต่ก็สามารถอยู่รอดปลอดภัยมาทุกครั้ง ซึ่งทุกครั้งเต็มไปด้วยการยิงปะทะ ต่อสู้กับความเหนื่อยยากลำบากไม่ต้องกล่าวถึง เพราะต้องมีอุปกรณ์ของใช้ทั้งส่วนตัวและของทางราชการในเป้สนาม แบกเดินข้ามภูเขาสูงชันในพื้นที่ อ.นครไทย จ.พิษณุโลก อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ บางปีต้องอดข้าวอดน้ำ รอกการส่งอาหารทางเฮลิคอปเตอร์ แต่เครื่องบินลงไม่ได้ ต้องทิ้งร่มหรือน้ำใส่สายยางเส้นใหญ่ ๆ ทิ้งลงมา ต้องแย่งสิ่งของที่ทิ้งกับข้าศึก ทำให้ได้บ้างไม่ได้บ้าง ส่วนน้ำต้องอาศัยจากต้นกล้วยป่าดำรงชีวิตไปวัน ๆ นอกจากนี้แล้ว ผู้ร่วมงานบางคนถูกกับระเบิด ถูกยิง ในปีหนึ่งมีทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนหลาย ๆ คน แต่กระผมยังมีบุญคุ้มครอบรักษาปลอดภัยมาทุกครั้ง จนกระทั่งถึงปี ๒๕๒๐ กระผมได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมของผู้บังคับบัญชา ให้มีสิทธิสอบคัดเลือกแข่งขันเลื่อนฐานะจากจ่าเป็นนายทหารสัญญาบัตร ด้วยบุญที่ทำได้ มีรุ่นพี่ที่สอบได้ก่อน ที่รักสนิทสนมกันได้

เอาตำราที่เขาจัดบันทึกจุดสำคัญของตำรามาให้อ่าน ปรากฏว่าข้อสอบที่สอบออกตามตำรานั้นทั้งหมด ๙๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ได้หมายถึงว่ามีความรู้มาก เพียงแต่ข้อสอบตรงกับตำราที่ผ่านการคัดลอกไว้สั้น ๆ เท่านั้น ซึ่งการสอบจะใช้วิธีการสอบโดยการถามจะถามโดยอ่านคำถาม ผู้สอบจะตอบโดยปากเปล่าไม่ใช้วิธีการอ่านและการเขียน การสอบวิธีนี้ต้องใช้สมองมากกว่า มีการเลือกข้อต้องใช้วิธีอธิบาย นับว่าเป็นวิธีการสอบที่ค่อนข้างยากกว่าการสอบด้วยการเขียน ฉะนั้นคนที่อ่านหนังสือมามากก็จริง แต่ถ้าสมองไม่ทนต่อการจำ การคิด จะทำให้สมองสับสน มีนงงเมื่อสอบหลาย ๆ วิชาจะทำให้ความรู้สับสน จำไม่ค่อยได้ แต่การนั่งสมาธิช่วยให้สมองของกระผมในระยะนั้นดีขึ้น จำได้แม่นยำ

ในการสอบครั้งต่อไป มีแต่คนเก่ง ๆ ที่ผ่านการคัดจากหน่วยมาแล้วทั้งสิ้น ถ้าสอบไม่ได้นอกจากจะไม่ได้เลื่อนฐานะจากนายทหารประทวนเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตรแล้ว ยังทำให้หน่วยต้องเสียชื่อไปด้วย มีอยู่วันหนึ่งก่อนการสอบ หลังจากอ่านบททวนตำราในรอบที่ ๓-๔ ไปแล้ว ซึ่งดีก็มากเกือบ ๒ นาฬิกา จึงเข้านอน แต่นอนไม่หลับเพราะกังวลใจกลัวจะสอบไม่ได้ จึงลุกขึ้นมาไหว้พระสวดมนต์แล้วนั่งสมาธิ ซึ่งเมื่อการสอบผ่านไปกระผมสามารถสอบเลื่อนฐานะได้ด้วยการสอบเพียงครั้งเดียว ซึ่งปรกติกระผมไม่เก่งในเรื่องเหล่านี้ แต่กระผมมั่นใจว่าผลจากการบวช ได้นั่งสมาธิ ทำให้สมองดีขึ้น เกิดบุญบารมีขึ้น จึงช่วยให้สอบได้ ซึ่งตามความสามารถเดิมของกระผมนั้น ไม่มีความสามารถถึงขนาดนี้ หลังจากทีกระผมสอบได้แล้วและไปทำงานต่าง ๆ ก็ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี เหมือนมีอะไรบางอย่างช่วยเหลือกระผมอยู่เบื้องหลัง

กรรมที่ตามสนองและบุญกุศลที่ส่งผล

เมื่อประมาณปี ๒๕๑๐ ในขณะที่กระผมปฏิบัติงานปราบปรามในพื้นที่ภาคอีสานหลาย ๆ แห่ง กระผมได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานอยู่ที่ตำบลคำตระก้า (ปัจจุบันเป็นอำเภอคำตระก้า) จ.สกลนคร ตำบลนี้อยู่ติดกับอำเภอเซกา จังหวัดหนองคาย มีแม่น้ำสงครามเป็นแม่น้ำเล็ก ๆ กั้นเขตของ ๒ จังหวัด ในฤดูแล้งบางช่วงน้ำแห้งสามารถข้ามได้ แต่บางช่วงค่อนข้างลึกประมาณ ๒-๓ ช่วงคน แม่น้ำนี้จะไหลลงแม่น้ำโขง ดังนั้นในฤดูฝนปลาจากแม่น้ำโขงจะว่ายทวนกระแสน้ำขึ้นมาอยู่ในแม่น้ำสงคราม เช่น ปลาน้ำจืด ปลาชะโด ปลาเค้า แต่ละตัวจะมีขนาดใหญ่มากกว่าปลาที่แม่น้ำอื่น ๆ เวล่าน้ำลดปลาส่วนใหญ่จะไม่กลับไปลงแม่น้ำโขง ยังคงค้างอยู่ในแม่น้ำสงครามในที่ลึก ๆ ทำให้เป็นอาหารของชาวบ้านในบริเวณนั้น เมื่อกระผมไปอยู่ชาวบ้านในหมู่บ้านได้มาหาและบอกว่า หัวหน้าชุดคนก่อนได้รับปากไว้ว่าจะจับปลาให้ชาวบ้านไปประกอบอาหารในงานทำบุญหมู่บ้าน กระผมพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นงานทำบุญของหมู่บ้าน กระผมจึงตอบตกลงจะไประเบิดปลาให้ เมื่อถึงกำหนดชาวบ้านจึงมารับไปที่แม่น้ำสงคราม ซึ่งบริเวณนั้นเป็นเนินเขา เป็นหินยื่นลงไปแม่น้ำ ด้านล่างเป็นหุบหิน ปลา มักจะเข้าไปอยู่อาศัยหลบภัย ช่วงนี้ น้ำจะลึกประมาณ ๒-๓ ช่วงคน เมื่อไปถึงกระผมพายเรือนำระเบิดไปหย่อนกลางวังน้ำ ชาวบ้านที่ไปด้วยได้ช่วยกันไล่ปลาด้านเหนือน้ำและได้น้ำ เพื่อให้ปลาว่ายกลับมารวมกันที่วังที่หย่อนระเบิดไว้ เมื่อกลับขึ้นฝั่งได้ก่อนจะระเบิด กระผมได้อธิฐานขอปลาจากเจ้าที่ (ถ้าไม่ขอก่อน เวลาระเบิดจะไม่ค่อยได้ปลา ถ้าได้มักจะได้ไม่กี่ตัวและขนาดเล็ก ๆ) เมื่อกระผมจุดระเบิดขึ้น ปรากฏว่าปลาบริเวณนั้นได้ขึ้นมาลอยเหนือน้ำ ล้วนแต่ตัวขนาดใหญ่ ๆ ทั้งนี้ หลังจากระเบิดแล้วชาวบ้านเห็นปลาที่ตายลอยขึ้นมา

มากขนาดนั้นก็ดีใจ พวกเขาดำน้ำลงไปจับปลาที่พื้นดินใต้น้ำ เมื่อเขาขึ้นมาได้พูดว่า ปลาที่ตายอยู่ข้างล่างยังอยู่อีกมากมาย ชาวบ้านช่วยกันงมขึ้นมาได้ประมาณ ๗ เเข่ง ทำให้ใช้ประกอบอาหารได้ตลอด ๗ วันที่มีงาน หลังจากนั้นกระผมจึงทำบุญขอให้อโหสิกรรม และคิดว่าปลานั้นได้ใช้งานทำบุญของหมู่บ้าน คงไม่เกิดผลกรรมอันใด

ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ กระผมไปเป็นกรรมการตรวจสอบการฝึกของกองทัพบก ได้ประสบอุบัติเหตุจากระเบิด โดยกระผมเป็นคนจุดระเบิดเอง (ต้องการให้การฝึกมีลักษณะสมจริง) ทำให้มือซ้ายที่กำระเบิดกระตุกแตก ใบหน้าถูกสะเก็ดระเบิด หูอื้อฟังอะไรไม่ชัดมาจนปัจจุบัน แต่ยังโชคดีที่ไม่ถึงพิการมือขาด ในขณะที่ถูกนำส่งโรงพยาบาลในพื้นที่รู้สึกเจ็บปวดมาก (ยังไม่ได้ฉีดยาแก้ปวด ทำให้กระผมนึกถึงกรรมที่ระเบิดปลาในครั้งนั้นคงจะตามมาสนอง และรู้สึกทั้งใจ ทั้งสะใจในความเจ็บที่ได้ใช้หนี้กรรม) คงเหมือนกับที่ปลาได้รับ บางตัวก่อนตายได้ว่ายน้ำพุหนีตัวสั้นระริก มือของกระผมก็เจ็บและสั้นระริกคล้าย ๆ กัน ตรงกับคำสอนที่ว่า “ใครสร้างกรรมชั่วใดไว้จะต้องได้รับผลกรรมชั่วนั้น ไม่ช้าก็เร็ว”

นอกจากกรรมชั่วจะมาสนองแล้ว ยังมีกรรมดีอีกส่วนหนึ่งตามมาส่งผลด้วย หลังจากที่กระผมรักษาแผลหายแล้ว กลับไปปฏิบัติงานตามปกติ ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้พิจารณาความดีความชอบตอบแทนให้ โดยเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นอีก ๑ ชั้นยศด้วย

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งพิสูจน์ให้เห็นว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” แน่นนอน

ขออานุภาพของพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ จงปกป้องคุ้มครอง หลวงพ่อจรัญฯ ให้มีอายุยืนนาน สุขภาพดี และเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้กับพุทธศาสนิกชนได้พึ่งพาอาศัยต่อไปด้วยเทอญ...

